

mer, da de andre sociale Love kan blive ændret saaledes, at der bliver Adgang til Understøttelse ad anden Vej. De faste Understøttelser andrager vistnok lidt over 3 Mill. Kr. og ydes jo nærmest til ældre Folk, der afventer deres Aldersundersøttelsesret. Men disse gamle Mennesker vil jo allerede, saa snart dette Lovforslag er vedtaget, komme til at staa paa bar Bund. Der er ikke Midler til de faste Understøttelser, disse Mennesker vil være udelukket fra at faa Understøttelse fra Hjælpekassen, og der findes ingen anden Vej, ad hvilken de kan faa Understøttelse, absolut ingen anden Vej. De skal saa afvente Aldersrentelovens Vedtagelse, og saa maa vi haabe paa, at der dér findes Bestemmelser, hvorefter man kan tage sig af disse gamle Mennesker. Det er muligt, at det lader sig gøre paa den Maade, og derfor siger jeg: lad da Hjælpekasseloven virke endnu i indeværende Aar, indtil vi ser, om der gennem Aldersrenteloven kan findes Udveje for disse gamle Mennesker. Naar der er Tale om et Beløb af 3 Mill. Kr., drejer det sig jo om flere Tusinde Mennesker, og det gaar dog ikke an at smide disse flere Tusinde gamle Mennesker bort fra Hjælpekassen og over paa Fattigvæsenet, hvorved de mister Retten til Aldersrente, naar Aldersrenteloven en Gang træder i Kraft. Det er dog ganske hensynsløst at bære sig saadan ad, og det forekommer mig, at man med lidt god Villie maatte kunne enes om det Ændringsforslag, der foreligger fra Socialdemokratiet og det radikale Venstre, og prøve dette som en Overgang. Der er jo slet ingen Uenighed om Fremtiden, der er kun Uenighed om, hvorvidt man skal gøre Fortræd lige i Øjeblikket eller lade være. Jeg spurgte den højtærede Minister, hvad der skal blive af disse gamle Mennesker og andre, der har faaet Hjælp under Hjælpekasseloven. Hvad skal de leve af? spurgte jeg. Ministeren svarede ikke derpaa, og for saa vidt Ministeren skal have Ordet igen, vil jeg meget indtrængende bede om at faa en Forklaring. Der gaar mange Mennesker og venter Besked paa dette Spørgsmaal.

Ministeren sagde, at ifølge mine Udtalelser var Hjælpekasserne blevet brugt til Lønsupplering, naar Lønningerne gik ned. Jeg kender jo Indenrigsministeren, ogsaa hans Diskussionsmaade, vi er gamle Bekendte paa det Omraade, og jeg var klar over, at mine Udtalelser kunde opfattes saaledes, og jeg sagde derfor — det vil findes i Tidenden —: der er selvfølgelig ikke Tale om, at nogen Hjælpekasse anvender Penge til Lønsupplering. Jeg har altsaa meget bestemt taget Afstand fra den Tanke; men jeg ved,

at Ministeren er tilbøjelig til at overhøre visse Ting i en Diskussion, naar han mener det mest behageligt at overhøre det. Jeg troede dog ikke, man brugte den Fremgangsmaade herinde, jeg troede kun, det var ude paa Møderne udenfor denne Sal.

Der var en enkelt Udtalelse af den højtærede Minister, som jeg meget beklager, og det var Udtalelsen om, at den meget store Udgift gennem Hjælpekasserne i det forløbne Aar viste, at der var afholdt Udgifter, som ikke havde nogen som helst Hjemmel i Loven. Dette forekommer mig at være en meget stærk Anklage mod Hjælpekassebestyrelsesmedlemmerne. Disse Hjælpekassebestyrelsesmedlemmer, der sidder i alle Kommuner Landet over og administrerer disse Penge, maaske ikke saa klogt eller saa godt, som de skulde gøre det, men i hvert Fald ud fra deres bedste Overbevisning og kun har eet for Øje: at udfylde den Plads, de er sat paa, saa godt, som de formaar — jeg synes dog, det er strengt at sige om dem, at de har anvendt betydelige Pengesummer, hvis Udgivelse ikke har Hjemmel i Loven. Jeg tror ogsaa, det er ganske uberettiget. Det er ejendommeligt, at jeg skal staa og forsvare disse Hjælpekassebestyrelser, eftersom der af de ca. 1 000 Hjælpekassebestyrelser, der findes, sikkert ikke er 100, hvor Socialdemokraterne har Flertal; derimod er der sikkert et konservativt Flertal i de 900, men det er ogsaa disse 900 Hjælpekassebestyrelser, der angribes ved de meget stærke Ord fra den højtærede Ministers Side.

Jeg vil ogsaa her have Lov til at sige, at de Mennesker, som afskæres fra Hjælp af Hjælpekasserne, hvis den Ændring vedtages, som Flertallet har stillet Forslag om, omfatter ogsaa en hel Del Enker, som er gledet ind paa Hjælpekasserne i de sidste Par Aar. Jeg tror, at den højtærede Minister tidligere har lovet at ville interessere sig for en Ændring i Enkebørnsloven, saaledes at denne kunde komme mere i Overensstemmelse med Nutidens Krav. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister holder dette Løfte, det er der ingen Tvivl om, men vi er allerede saa langt henne i dette Regnskabsaar, at man maa være ængstelig for, at en saadan Ændring ikke kan blive gennemført i dette Regnskabsaar. Nu skal disse Enker altsaa afskæres fra Hjælp fra Hjælpekasserne, der er ingen ny Enkebørnslov, der kan tage sig af dem, og der er derfor ikke andet end Fattigvæsenet for disse Mennesker. Jeg synes, det er ganske urimeligt, og jeg